

Nr. C/641/2010
van het arrest

Nr. 2010/1766
van het repertorium

Nr. 1001 P 2005
van het parket-generaal

- URBANISATIE
- ontwerpen

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

1.
wonende te

burgerlijke partij

2.
wonende te

burgerlijke partij

beide burgerlijke partijen vertegenwoordigd door
Mr. , advocaat bij de balie van

tegen

zaakvoerder van
geboren te _____ op
wonende te _____

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat bij
de balie van _____ loco Mr.
advocaat bij de balie van _____

Beklaagd van:

te _____, vastgesteld op 31 juli 1998:

als huurder die tot de werken opdracht heeft
gegeven,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde

21a 53ca Kasteel,

01ha 90a 65ca

Park,

13a

11 ca vijver

eigendom van:

- wederrechtelijke bestemmingswijziging van
residentieel kasteel (oorspronkelijk hoofdgebruik)
tot taverne, restaurant in een parkgebied in
strijd met artikel 4 van het besluit van de
Vlaamse regering van 17 juli 1984 houdende het
vergunningsplichtig maken van sommige
gebruikswijzigingen

zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van
burgemeester en schepenen.

En vanaf 01 augustus 1998 tot de datum der
dagvaarding

voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de
stedenbouwkundige inspecteur - of het college van

burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 §1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 8.000 BEF. thans 198,31 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 21.08.2002, en
ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 112,33 euro.
De Bewaarder (get.)

eigendom ingevolge akte van aankoop 13.12.1988
door notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 13 september 2005 door beklagde tegen al de schikkingen

- op 21 september 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 6 september 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149

en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

...

Vult de dagvaarding als volgt aan:

vanaf 1 augustus 1998 tot 29 juli 2002 (datum van bevel tot dagvaarding) de werken in stand te hebben gehouden.

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

- materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999 ...
- verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999 ...

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

STELT VAST dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x 5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de

openbare partij, begroot op de som van 142,34 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en op verzoek van de burgerlijke partij het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het ongedaan maken van de wederrechtelijke gebruikwijziging en aan het kasteel zijn oorspronkelijke residentiële bestemming terug te geven en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 195 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

En recht doende op burgerlijk gebied:

VERKLAART de eis van de burgerlijke partij ontvankelijk en volledig gegrond.

VEROORDEELT om te betalen aan
en een bedrag van
5.168,03 euro meer de gerechtelijke intresten
vanaf heden.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De burgerlijke partijen worden gehoord in hun middelen, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

De eiser tot herstel is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de zitting van 17 maart 2010 waarop de zaak tegensprekelijk in voortzetting was gesteld zodat de zaak te zijnen opzichte bij verstek behandeld wordt.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd en gepreciseerd te worden als volgt:

- de actualisering van de feiten:

de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.6°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de artikel 4.2.1.6° en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving

op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

- de precisering van de feiten:

"- een wederrechtelijke bestemmingswijziging van residentieel kasteel (oorspronkelijk hoofdgebruik) tot taverne, restaurant in een parkgebied in strijd met artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen, thans artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen, gewijzigd door het Besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2002

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben doorgevoerd.

En vanaf 01 augustus 1998 tot de datum der dagvaarding, nl. 29 juli 2002, voormelde bestemmingswijziging in stand te hebben gehouden."

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De partijen werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven wat betreft de doorvoering van de bestemmingswijziging niet bewezen gebleven.

Op het ogenblik van de vaststellingen op 31 juli 1998 was deze immers al langer doorgevoerd en de incriminatieperiode kan desbetreffend niet worden uitgebreid.

2. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven wat betreft de instandhouding van de bestemmingswijziging wel bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

De overtreding werd begaan in parkgebied wat een ruimtelijk kwetsbaar gebied is.

Het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 17 juli 1984 is niet behept met onwettigheid (artikel 192bis van het Stedenbouwdecreet).

Op 14 september 2007 bekwam beklagde een regularisatievergunning.

Na neerlegging ter terechtzitting van foto's waaruit blijkt dat de gevraagde beplanking van de gevels van de keuken inmiddels (doch alleszins na 2 december 2009) werd uitgevoerd dient aangenomen en vastgesteld dat de voorwaarden opgenomen in de regularisatievergunning volledig werden uitgevoerd.

Vandaar ook dat dient vastgesteld dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

3. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagde,
- zijn blanco strafregister,
- de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten,
- de inmiddels vergunde en geregulariseerde situatie.

Daarom wordt de beklagde bestraft met een geldboete van 250 euro te vermeerderen met de opdecienen of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Nu de beklagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten stipt de stedenbouwkundige verordeningen en richtlijnen te respecteren.

Het Hof gaat niet in op het verzoek van beklagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen. Bovendien heeft het tot eind 2009 geduurd

vooraleer beklaagde zich uiteindelijk vrijwillig in regel heeft gesteld.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2002 doch voor 1 maart 2004.

Op burgerrechtelijk gebied

4. De burgerlijke partijen maken geloofwaardig dat zij binnen de incriminatieperiode hinder hebben ondervonden van de door beklaagde onwettig doorgevoerde bestemmingswijziging waardoor er o.m. meer drukte en verkeer in de omgeving kwam. Dat zij daardoor een morele schade hebben geleden is aannemelijk.

Dat er evenwel geluidsoverlast zou geweest zijn is niet aangetoond. Integendeel, uit de voorgebrachte stukken blijkt dat al de gedane vaststellingen negatief waren (zie stuk 9 van de burgerlijke partijen). De voor isolatie gedane kosten staan dus niet in oorzakelijk verband met de weerhouden feiten.

De vergoeding voor de hoger te weerhouden morele schade kan bij gebrek aan concrete elementen ter begroting in billijkheid geraamd worden op 750 euro, meer en andere schade niet aangetoond zijnde.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is bij verstek t.a.v. de eiser tot herstel en op tegenspraak voor het overige,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van

het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.6°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1.6°, 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984
- 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en preciseert de omschrijving der feiten zoals hiervoor gezegd (pagina's 6-7);

Verklaart de beklaagde niet schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten wat betreft de doorvoering van de bestemmingswijziging, spreekt hem hiervan vrij en ontslaat hem van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten wat betreft de instandhouding

van de bestemmingswijziging zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze feiten tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO gebracht op DUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENZEVENTIG DAGEN;

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van HONDERD VIJFTIG EURO gebracht op ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN zodat een gedeelte van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN effectief blijft;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt de beklaagde om aan de burgerlijke partijen en gezamenlijk een morele schadevergoeding van ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO te betalen, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf een gemiddelde datum van 1 augustus 2000 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten tot de dag der algehele betaling;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering en de burgerlijke vordering in

beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 250,67 EURO, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Veroordeelt beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partijen een rechtsplegingvergoeding in hoger beroep van NEGENHONDERD EURO.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer,

Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

VEERTIEN APRIL TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Raadsheer wnd.
Voorzitter

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier